

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.305/2017/17.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. október 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2017. március 8. napján kihirdetett **3.B.691/2016/32.** számú ítéletét **megváltoztatja** akként, hogy

a vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének [Btk. 176. § (1) bekezdés **3. fordulat**, (3) bekezdés] **minősíti.**

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az első fokú ítélet alapjául szolgáló tárgyalási napok közül 2016. szeptember 26. és 2016. november 10. napját mellőzi.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. március 9. napjától 2017. október 3. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért a vádlottat 9 év szabadságvesztésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani. A fegyházbüntetés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról, döntött a bűnjelekről és bűnügyi költség viseléséről.

Az első fokú ítélettel szemben a vádlott és védője egyezően elsődlegesen eltérő jogi minősítésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.331/2016/7-II. számú átiratában az ítéleti tényállás kiegészítése és helyesbítése mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének kábítószer-kereskedelem büntette kísérleteként [Btk. 176.§ (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdés] történő minősítését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítélet alapjául szolgáló, megjelölt tárgyalási napok közül 2016. szeptember 26. és 2016. november 10. napját mellőzze az ítéltábla.

A védő a fellebbezése indokolásában támadta az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő

tevékenységét. Álláspontja szerint az kétséget kizáróan megállapítható, hogy a vádlottól lefoglalt anyag kábítószerként való szabályozása nem sokkal a vádlott cselekménye előtt történt meg, előtte új pszichoaktív anyagnak volt minősíthető. Nemhogy a vádlott, de a szakma sem volt annak ismeretében, hogy az egy hozzá nem szokott fogyasztó egyszeri adagja mennyi és milyen módon kerül az meghatározásra. Ily módon aggályos annak megállapítása, hogy akár az eshetőleges szándéka is kiterjedhetett a vádlottnak arra, hogy különösen jelentős mennyiségű kábítószer megszerezzen vagy birtokoljon. A védő álláspontja szerint a vádlott cselekménye, a kábítószer megszerzése, konkrét egyéb, a kereskedelemre vonatkozó tényállásbeli magatartás nélkül csupán legfeljebb a kereskedelem előkészületének tekinthető. A vádlott vallomásának logikai hibáktól mentes értékelése alapján az állapítható meg, hogy a vádlott a nevezett üzlet neve parkolóban társa által történő vásárláshoz 150.000,-Forinttal járult hozzá, melynek célja saját szükségleteinek ellátása volt. Ennek alapján a vádlott terhére a kábítószer birtoklásának büntette állapítható meg. Ezen eltérő minősítés és a fellebbviteli főügyészség által is felsorolt enyhítő körülmények alapján kérte az első fokú ítéletben kiszabott büntetés lényeges enyhítését.

A vádlott a fellebbezését írásban indokolta, melynek során kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor megalapozatlanul, helytelenül, téves tényekre hivatkozva téves jogi minősítéssel hozott ítéletet. Tévesen minősítette forgalomba hozatalnak és kereskedelemnek a cselekményét mind a vád, mind az elsőfokú bíróság. Egy másik ügyben a Szolnoki Ügyészség a pentedront új pszichoaktív anyagnak értékelte a 66/2012. Kormányrendelet I. melléklet C jegyzék 2. pontja alapján. Új pszichoaktív anyag birtoklásának minősítse a bíróság a cselekményét. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az elsőfokú bíróság abszolút eljárási szabályt sértett azzal, hogy a bíró egyedül írta alá az ítélet rendelkező részét [Be. 321.§ (1) bekezdés utolsó fordulata]. Emiatt helyezze hatályon kívül az elsőfokú megalapozatlan ítéletet a másodfokú bíróság és utasítsa új eljárása az elsőfokú bíróságot.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta az eltérő jogi minősítést és enyhítést célzó fellebbezését és egyetértett a védője által elmondottakkal. Kijelentette, hogy nem tudta, hogy a kristály nem legális szer. Ugyanakkor megbánta amit tett.

Az ítéletábra a vádlott és a védő fellebbezését nem ítélte alaposnak.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálvá megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható és az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az ítéletábra is észlelte a fellebbviteli főügyészség átiratában jelzett azon körülményt, miszerint a 2016. szeptember 26. napján tartott tárgyaláson a tárgyalási jegyzőkönyv szerint ülnökként xy vett részt, majd ezt követően valamennyi tárgyaláson xz volt az egyik ülnök. Ugyanakkor az ülnök személyében bekövetkezett változásról nem tett említést a tárgyalási jegyzőkönyv. Az ülnökök nyilvántartási adatai alapján az állapítható meg, hogy xy nevű ülnök nincs a nyilvántartásban, csupán jegyzőkönyvezési hiba folytán került a jegyzőkönyvbe xy neve, valójában xz ülnök vett részt a tárgyaláson valamennyi tárgyalási napon. Mindez csak annak szükségességét veti fel, hogy az említett 2016. szeptember 26-i tárgyalási jegyzőkönyv kijavításra szorul. Egyetértett azzal is az ítéletábra, hogy az esetleges eljárási szabálysértésnek az ügy érdemére egyébként sem lett volna kihatása, hiszen a törvényszék a tárgyalást 2017. február 08. napján előlről kezdte.

Ugyancsak osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban a tekintetben, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor bizonyítékként értékelte a nyomozati iratok 50 - 51.

oldalán található rendőri jelentésnek és az azt készítő tanúk vallomásának azon részét, mely arra vonatkozott, hogy a vádlott a rendőrök előtt a feltalált anyagot sajátjának ismerte el [első fokú ítélet 5. oldal 4. bekezdésében]. A Be. 168. § (1) bekezdés harmadik mondata értelmében a gyanúsított és a tanú kihallgatásáról, illetőleg a szembesítésről jelentés nem készíthető. Ennek nyilvánvaló oka az, hogy a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv ne legyen megkerülhető rendőri jelentésbe foglalt, később gyanúsítottá vagy tanúvá váló személyek rendőrök előtt tett nyilatkozatával, amikor még a törvényes figyelmeztetések nem történnek meg. Ennek megfelelően a Be. 78. § (4) bekezdés alapján a rendőri jelentés és a tanúvallomások e nyilatkozatot rögzítő részét az ítélet tábla a bizonyítékok köréből kirekesztette. Ez az eljárási hiba azonban az ügy érdemére nem volt kihatással, ezért annak csak a megállapítására szorítkozott az ítélet tábla.

Nem foghatott helyt a vádlott abszolút hatályon kívül helyezési okra történő hivatkozása, ugyanis azt a rendelkezésre álló iratok tartalma nem támasztotta alá. A rendelkező részt, az ún. kisítéletet az első fokon eljáró tanács valamennyi tagja aláírta, eljárási szabálysértés nem történt, így nincs hatályon kívül helyezési ok sem.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás felderítési kötelezettségének is, a vád tárgyát képező lényeges tényekre nézve a szükséges és lehetséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást. A védelemnek a további bizonyítás lefolytatására vonatkozó indítványát toxikológiai szakértő meghallgatására vonatkozóan elutasította és ennek az elutasításnak megfelelő indokát adta.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben megalapozott volt, csak kisebb részben szorult az eljárás egybehangzó adatai alapján kiegészítésre, illetve helyesbítésre, melynek az ítélet tábla Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján eljárva tett eleget.

A vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket kiegészítette azzal, hogy a vádlott élettársa egy gyárban betanított munkásként dolgozik. A havi jövedelme 100.000-120.000,- Forint közötti.

A vádlott előéleti adataira vonatkozóan megállapított tényeket az ítélet 3. oldal első bekezdésében kiegészítette akként, hogy a vádlottat a Jászberényi Járásbíróságon 6.B.1046/2014.szám alatt folyamatban volt ügyben 2014. február 11. napján elkövetett bűncselekmény miatt 2014. június 25. napján hallgatták ki gyanúsítottként. A Jászberényi Járásbíróság hivatkozott ítélete a Szolnoki Törvényszék határozata folytán 2017. június 27. napján jogerőre emelkedett.

Helyesbítésre szorult az ítéletben a vádlott által megvásárolt anyag megnevezése, amely helyesen pentedron.

Az ítélet 3. oldal 4. bekezdéséből a - helyesen - 840 gramm hatóanyag tartalmú pentedron kábítószerként történő minősülésének jogszabályi alapját a jogi indokolásba utalta.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállása megalapozott volt és a fenti kiegészítésekkel illetőleg helyesbítésekkel képezte a felülbírálat alapját.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat alá vette és azok mérlegelésének eredményéről is számot adott. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. A bizonyítékok okszerű értékelése és megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok másodfokú eljárásban történő eltérő értékelésére nincsen törvényes lehetőség.

Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő és mérlegelő tevékenysége megfelelt az iratok tartalmának és az okfejtése logikus volt.

Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak, hogy miért a vádlott első nyomozati beismerő vallomását fogadta el azzal a kivétellel, hogy a kábítószer vásárlásának helyeként a város neve út neve úton lévő üzlet neve áruház parkolóját határozta meg. Az egyébként a bíróság által elfogadott nyomozati beismerő vallomásban szereplő, a út neve város neve után található benzinkút helyett a vásárlás helyeként az említett üzlet neve parkolót állapította meg, mely álláspontját megfelelő indokokkal támasztotta alá. E körben hivatkozott tanú neve tanúvallomására és a benzinkút kamerafelvételére is. Ez az értékelés kellően alapos és iratszerű volt, így aggályossá nem volt tehető.

Az indokolásból mellőzte az ítélet tábla a 6. oldal 2. bekezdését, amelyben a poligráfos szaktanácsadó által készített feljegyzésre történt hivatkozás. A szaktanácsadó által a poligráfos vizsgálatról készült feljegyzés [Be. 182.§ (2) bekezdés, 4/2007. BK vélemény] bizonyítási eszközként egyébként sem lett volna figyelembe vehető, ezért a bizonyítékok körében való értékelése szükségtelen.

Az indokolás két helyen is névelírást tartalmazott, a 4. oldal 5. bekezdés 2. sorának zárójeles részében - helyesen - tanú neve és I.rendű vádlott neve vádlott kérte el az autót, az 5. oldal utolsó és a 6. oldal 1. bekezdésében a megnevezett személy neve helyesen név.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

Az elsőfokú bíróság az ítélet jogi indokolásában helyesen mutatott rá, hogy a vádlott által vásárolt anyag, figyelemmel a vegyész-szakértői és az igazságügyi orvos szakértői véleményekre, mind az elkövetés, mind az elbírálás idején kábítószernek minősül. A pentedron 2015. január 1. napja előtt új pszichoaktív anyagnak minősült, azonban 2015. január 1-től felkerült a kábítószeres listájára. Nem volt alapos tehát a vádlott arra való hivatkozása, hogy a pentedron nem tekinthető kábítószernek. Azt a tényt pedig, hogy a vádlottól lefoglalt anyag pentedron, azaz kábítószer, az elsőfokú bíróság a vegyész-szakértői vélemény alapján, míg a kábítószer mennyiségét, a kábítószerhez hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának a meghatározását az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. A hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának meghatározása körében az elsőfokú bíróság meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt is, aki lényegében fenntartotta az írásos szakvéleményét, csak elírás miatt helyesbítette azt. E szakvélemény szerint, figyelembe véve a fogyasztói tapasztalatokat, tisztaságtól függően 10-100 milligramm az egyszeri hatásos adag, míg a jelentős mennyiség akkor állapítható meg, ha az 1.400-14.000 milligrammot meghaladja, különösen jelentős mennyiségű pedig akkor, ha a 14.000-140.000 milligrammot meghaladja.

A fent írtak következtében nem vezethetett eredményre a vádlott azon védekezése, hogy az általa megvásárolt anyag nem minősül kábítószernek, hanem az csupán új pszichoaktív anyag. Ezen túlmenően az a védekezése sem vezethetett eredményre, hogy a cselekményt abban a tudatban követte el, hogy az általa vásárolt anyag megszerzése nem tekinthető illegális tevékenységnek. A vádlott állítását az elkövetés körülményei nem támasztották alá. A vádlott egy számára ismeretlen személy internetes hirdetése útján kívánt 1 kg kristályt vásárolni úgy, hogy az ügyletet egy benzinkúton, 800.000,-Forint vételár ellenében kívánta lebonyolítani. A vádlott az ismerősei előtt is titkolta a város neve történő utazásának valódi célját, amire abban az esetben, ha mindez törvényes, nem lett volna szükség. Mindemellett amikor ezt a cselekményt elkövette a vádlott, ellene már folyamatban volt egy büntetőeljárás az egy évvel korábban elkövetett bűncselekmény miatt, amely azért folyt ellene, mert pentedront tartalmazó fehér port értékesített más személynek. Ez utóbbi

körülményből a vádlottnak tudnia kellett, hogy a kristály, azaz a pentedron megszerzése, birtoklása és értékesítése bűncselekményt valósít meg. A bűncselekmény megállapíthatóságához elég az elkövető tudatának arra kiterjedni, hogy az elkövetés tárgyát képező anyag kábítószer, vagy akár az is lehet. Nem kell azonban tisztában lennie a kábítószer konkrét fajtájával, összetételével, minőségével, elegendő, hogy arra kiterjed az eshetőleges szándéka, hogy az lehet bármilyen fajtájú és mennyiségű kábítószer is. Jelen esetben tehát a vádlott tudata átfogta azt is, hogy pentedront vásárolt és ez az anyag legális körülmények között nem vásárolható, nem birtokolható és nem értékesíthető. (Szegedi Ítéltábla Bf.II.32/2015/15.szám)

Ami a cselekmény minősítését illeti, az ítéltábla osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját. Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 176.§ (1) és (3) bekezdés szerinti kábítószer- kereskedelem büntettének. Az elsőfokú bíróság a tényállásban rögzítette, hogy a vádlott az általa vásárolt pentedront továbbértékesítési céllal szerezte meg. A bűncselekményt a Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulója szerinti kereskedéssel elkövetettnek minősítette. Az 1/2007 Büntető jogegységi határozat IV. pontja szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. A kereskedéssel elkövetési fordulatnak - eltérően a forgalomba hozataltól - a kísérleti stádiuma általában kizárt.

A Jogegységi határozat III./1. pontja szerint forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. Ekként forgalomba hozatal, vagyis több személy részére történő hozzáférhetőség biztosítása az is, ha a kábítószer egy személy útján, egyszeri átadással történik. A III./2 a) és b) pont szerint a forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet. A forgalomba hozatal befejezetté akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. A bírói gyakorlat szerint a kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így például a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását. (57/2007. BK vélemény). A kereskedés kritériumainak a vádlott cselekménye nem felel meg. Csak annyit lehetett megállapítani, hogy különösen jelentős mennyiségű kábítószerrel vásárolt meg azért, hogy azt továbbértékesítse. Arra nem merült fel adat, hogy milyen vevői körrel rendelkezett, illetőleg arra sem, hogy a kábítószer rendszeresen ismétlődő adásvételek útján kívánta eljuttatni a viszonteladókhoz, illetőleg a fogyasztókhoz. Ezért a vádlott célja bizonyíthatóan az volt, hogy a kábítószer ellenérték fejében a piaci forgalomba eljuttassa, így a cselekménye a Btk. 176.§ (1) bekezdés 3. fordulat, (3) bekezdése szerint minősül. Tekintettel arra, hogy a kábítószer a rendőri intézkedés miatt nem került be a forgalomba, így a cselekmény nem vált befejezetté, ezért a Btk. 10.§ (1) bekezdése szerinti kísérletnek minősül a cselekmény.

Az elsőfokú bíróság túlnyomó részben helyesen számba vette a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket. A súlyosító körülményeket az ítéltábla akként helyesbítette, hogy a vádlott két büntetőeljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményt. A vádlott ténybeli beismerő vallomását mellőzte az enyhítő körülmények köréből, mert tettenérésre került sor és ebben az esetben csak a bűnösség elismerése és a megbánás jöhetett volna szóba enyhítő körülményként. Az elkövetés óta több, mint két év eltelt, ezért az időmúlást és ezen túlmenően a cselekmény kísérleti szakban való

maradását további enyhítő körülményként értékelte az ítélet tábla.

Az irányadó büntetési tétel nem változott az eltérő minősítés ellenére. Az irányadó közép mérték 12 év 6 hónap. A súlyosító és enyhítő körülmények korrekciója mellett is törvényes volt az első fokú bíróság által kiszabott büntetés, annak további enyhítésére nem volt mód. Az ítélet tábla a jogi indokolásból mellőzte a Btk. 80.§ (3) bekezdésére hivatkozást, mert az nem képezte a büntetési szabás alapját, az alkalmazására nem került sor.

A vádlott ténybeli beismerő vallomása helyett az idő múlására és a bűncselekmény kísérletére való tekintettel volt indokolt a közép mértéktől enyhébb büntetés alkalmazása.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek voltak.

A jogi indokolást ki kellett egészíteni a Be. 155.§ (5) bekezdésével, ami a bűn jelek kiadásával összefüggő rendelkezést érintette.

A megváltoztató rendelkezés alapja a Be. 372.§ (1) bekezdése volt, míg a helyes és törvényes rendelkezések helyben hagyása a Be. 371.§ (1) bekezdése alkalmazásával történt meg.

Tekintettel arra, hogy az első fokú bíróság a tárgyalást előről kezdte 2017. február 08. napján, ezért az azt megelőző tárgyalási napok feltüntetése nem volt indokolt.

Az ítélet tábla a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött további időt a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése alapján számította be.

Az ítélet ellen a Be. 386.§ szakasza alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2017. október 3.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

Szegedi Ítélet tábla Bf.III.305/2017/17.számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 3.B. 691/2016/32.számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. október 3.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke